

מפורת היש"ס

ח אָמַר יוֹיְזֵק רִימָכֶב:
ט בָּגָד טוֹמָע סָס
שׁ קְשָׁרֶב נְבָרֶב:
י הַמִּזְבֵּחַ פָּס מָכָל מָמָה:
כָּאֵן וּמִזְבֵּחַ סָס מָעֵב:
ל: יְהִי
אָא וּמִי סָס כְּלָבָב:
ז וּמִזְבֵּחַ סָס קְרָב:
בָּבָז זְהִי פָּעֵב מְלָכָת
מִמְּלִיאָה כְּלָבָב מִמְּגָן:
קְרָבָב קְרָב:
יְגָן חֲזָעֵב סָס מִינָם:
קְרָבָב צִוְיָן:

גלאיון הש"ס

גָּמְרָא צוֹרְבָּא מִרְבָּן חַזִּי
לְנֶפֶשֶׁת. עַיִן כְּבוֹדָה דָּגֵן
לְלַעֲגָלָה מִסְּכָן דָּבָר. וְ
וְכִי סָגוּר פָּצֵד לְגַעֲגָשׂ:
שָׁם וְלֹא אַשְׁבָּחָן
דְּאַגְּמָנָרְךָ לְהַיְוָה. עַיִן
מִגְּדָלִין דָּגֵן. מִסְּכָן דָּבָר
מִשְׁמָלָתָה:

מוסף ראשון

מזהה להביה מין
ההדיוט. ווועפֿ צאלוּ
כלואַי, נענדוּ צלָה נטלוּ
לשות (וועט נג.).

נישום נאות

רבינא סר סכינא בבל. בדק הסקין שליחיטה שמא יהיה בה פגם וורוגים פוך מסעך. וכן דרכו שלישן הכלמים שמחזרין את העין והחומר. ואמרו סר סכינא, כלומר טר סקיניא, ואומרים שותה כלומר שעתהו, (שותה) (ושודוא) במקם שחדר. ואלה

ובותם. ובכתובת הלו שhortenii אמרו אמר ר' חסדא מינין למדיקת סכך כהן היה ההורה שאמר שארם שמתהם והו ואלכון. פשיטה דכי נקבה טופת בעין בירוקה. בזיהת חכם קאמילין נול. ואומניין אי בזחא דלא סכך סכינה ממשמעין לה. והו מהם במדוכא ר' טוב בפרק [אין צידין] אמרו בזחא לרו מזו להראות סכך לחכם טב, בר מרי בר ריב בנסנא שרוי ורבנן אסרי. אמר ר' יוסף וזה רוזה עטנוו ומשאללה לאחרים.

ארנו. מי ר' טמנון קוו מל' סדר
ממסמע כל ופרק קمل לקודין
הויל' יס ר' חמד' ל'ם סמנון
סיס מליינו א' ר' קלעלי בפרק
ליעד מעדרין (ט-ה). דלמא יס
לכ' לוד סמנון צרי מלחימ' נ'
חומייך ר':

רב המנוח אויר בחורתא דארנו בשמי דרכ
חפודה רבניה^๖ סר סכינא בבבל אל' רב אשי
מאי טעמא עבד מר הבי אל' והוא רב
המננוח אויר בחורתא דארנו בשמי דרכ חפודה
אמר ליה לאו אויר בתני דרכ חפודה
אויר ואתמר לא אויר בתני דרכ הוונא רביה
זהו לא אויר ואויר בתני דרכ חפודה
חבור דמר אנא אמר רבא^๗ צורבא מרבנן חי
לנפשיה רבניה איקלע למחווא איתוי
אוושפיזניא סכינא וכא מהוי לה אמר ליה
זיל אמרתיה לרבע אמר ליה לא סבר^๘ מר
הדא אמר רבא צורבא מרבנן חי לנפשיה
אמיר ליה אנא מיזון זיבנא (סימן זיל)^๙
להני א מהלי"פ איק"א יעק"ב (רבי אלעוז
מהגרונית ורב^๑ אבא בר תחליפא אקלעו
לבני רב אחא בר בירה בעי רב אחא בירה דרב
איקא למייעבר فهو יעקב תעגלא תילחא איתוי
סכינא וכא מהוי להו אמר רב אחא בר
תחליפא לא ליחוש ליה לשבא אמר להו ר' א
דרוב אחא בר יעקב בעי רב אחא בירה דרב
איקא למייעבר فهو צורבא מרבנן חי
לנפשיה חי ואעניש רב אלעוז מהגרונית
והאמיר רבא צורבא מרבנן חי לנפשיה שאני
דחתום דאתהלו בכבודו אי בעית אימיא שאני
רב אחא בר יעקב ד דומפלג אמר רבא
ולאפירוש מאיסורא אפילו בפניו שפיר דמי

ברא דקאו ^ט אמר ליה לחמרא
אל ליהו הא נברא בשמה
ה אין חכמה ואין תבונה ואין
אין חולקין בבוד לרבות אמר
ואין חייב מיתה ושלא בפנוי
שהרו הלהכה בפני משה רבנן
ח אמרו ^ט אף על פי שהראש
נודר אחד היה לו לרבי אליעזר
שלום האשתו תמייה אני אם
אתה אמר לה לא נביא אני
ה הלהכה בפני רבו חייב מיתה
ונודר וברבך כי נוגרא ייינן רבו

בר משל היה אמר ר' חייא בר ר' רואי להבישו נחש שנאמר י. ל' ליטום ונוגע על כן וחלה ת' חנינא נקרא חומא שנאמר ב' המונוא רמי כתיב בלבד לא קשיא כאן בזמנ שעריא אמר רבי אבא בר ז' זבדא עולם שנאמר ⁷עירא היאירי אלא שהיה משגר לו מהנתויו אמר מוריידין אותו מגדרתו אע' ג' דאמר להו לאחיו אבא עיר הכהן יעדן . ולא אשכחן קמיה רביה אויל לשאול בלא ווריו ואמר אדוני משה כלאמ וכחיכ'

ה' דסוי ליה כמוני סלכה: וכמיין
שבתו. וא"ר אילעוזר כל תלמיד המורה להבה ב-
ליבר צבוני אמרו ר' לבון ר' אושאן לר' כל המשנה
דר' היה הנה קורן לוודו. ר' מלעה אמר מורה הילל
גנש השבא האבאמ מלמלה את החקין צור

רב המנונא אורי בחורחאי קק קכין נצם ווּלְמַרְלוֹעַ
תלמידיו צל לא מקדם
(ך' כה.) גבי קבוי דיווינ
וזל געוויסו ועוד סייס למל
צממל ממשיכן טסה וסיל

חולתה. שם העיר: דָוִגָּה. שם קְהִלָּה רַמְּתִי כְּמַתְּבֵּת תְּגִמְוֹיִס: טֶרֶפְּגִיה.
לְהַרְחָות סְכִין לְמַכְסָה הַלְּמָדָם מִפְּנֵי כְּבָשׂוֹן
נוֹעַל וּנוֹעַלְתָּם בְּצֻוֹת שְׁעִיר וּרְכָבָה
מִבְּכָל: דָוָה וְדָוָה פְּמָוָה וְרוּי
צְהַלְלָה דָוָגָה. קְוִילָן וְלָרָסְרָס
דָרְבָּה חַנְעָן כְּסִימָה בְּכָלְבָן וְהַנְּיָן
חוּלִימִים נְגַמְּתָה מִמְּחִיקָה צְבָתָה מִקְוָון:
סְלָמִידִי חֲנִיגָה. חַסְכָּמוֹתָה הַלְּמָדָם בְּלָמְדָה
תְּמִינָה. דָבָר בְּרָקָבָה וְנוּ יְמָרָב: נְגַפְּבָה

הגהות הב"ח

(6) גַּם נִגְמָן סָכֶר לְהֵ מִי
 (5) שֵׁם קִימָן יוֹלִיד
 מהוֹת מהוֹת:
 רַאֲבָן חַמִּיל גַּם מִתְּמֻנָּה
 נְסָכָן לְלָא עַל כְּסָרוֹן

סָלְכָה:
 (1) שֵׁם עַל קְרָנוֹת וְמִתְּמֻנָּה
 וּמִתְּמֻנָּה:
 וּמִתְּמֻנָּה:

• 100 •

רְבִינוֹ חַנָּנָא
רְבִינוֹ סָאֵד סְכִינָא, פִי
בְּדַק הַסְכִּין לְתַבָּח בְּבָבֶל
כְּדָגְשִׁין הַאי טְבָחָה
דְלָא סָאֵיד סְכִינָה קְמִינָה
חַכְםָ כּו', וְהָוּ מְלֻשָּׂן
פְּרוּבָה (בָּרוּ) אֲמִירָה (אֲמִירָה)

שם שוחרה להלבנה בפי רבו ולא הוציא שבחו. אך אלילו כל תלמיד המורה להלה בפי חברו יטיב מורה, והוא הבהירו ונשוו בו. נקחיו חוטא, שנאמר כלבי צפנוי רצונאי למן לא אסתה לך. כל המשורר אהן מונתו לך אחד על כלulos, גנא' ועריא והואורי היה לך לדודו. ר' אילעדי ר' מאיר מורה להלה בפי חברו יטיב מורה והוא הבהירו ונשוו בו. שאמור ואמר אלילו שבעתן אל אש השבָּע הכאם למלכיהם את קרי. כי כל דוחותך מל' באג'י זבור והן כלין מלאין,